

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 30. marts 2017

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 535 (MOF alm. del) stillet 6. marts 2017 på udvalgets vegne af Pia Adelsteen (DF).

Spørgsmål nr. 535

”Det fremgår af rapporten fra Det Miljøøkonomiske Råd, at indførelse af dyrkningsafgifter har som eneste formål at reducere udledningen af kvælstof fra landbruget, da afgifterne er knyttet til specifikke arealer. Er ministeren enig i, at denne fremgangsmåde modvirker indsatser, der kan løse flere udfordringer på én gang – f.eks. vandmiljø, klimapåvirkning, klimatilpasning, natur og biodiversitet, jf. MOF alm. del – bilag 272 og 280?”

Svar

Mange virkemidler har flersidede effekter i forhold til blandt andet klima og biodiversitet, herunder kollektive virkemidler som vådområder og skovrejsning. Det er derfor vigtigt, at sådanne virkemidler får plads i den samlede løsning for vandmiljøet.

Det Miljøøkonomiske Råds formål med afgiftsmodellen er primært at løse kvælstofudfordringen for kystvand og grundvand med en regulering rettet imod bedrifter. En afgiftsmodel som den foreslåede, kan medvirke til at løse flere indsatser. Det afhænger imidlertid af, om den liste af virkemidler, landmanden får stillet til rådighed for at nedbringe sin afgiftsbetaling, kan opfylde flere formål, eller i hvilken grad afgiften udløser langsigtede strukturelle omlægninger. Hvis listen rummer virkemidler, som kan løse flere udfordringer på én gang, eksempelvis efterafgrøder, energiafgrøder eller braklægning, kan en model baseret på afgifter godt bidrage til en flersidig indsats, men ikke med samme sikkerhed som en model, som også rummer kollektive indsatser og hvor der er taget hensyn til synergier i forhold til andre indsatsområder.

Lad mig for god ordens skyld understrege, at det ikke er regeringens politik at løse landbrugets kvælstofudfordringer ved at pålægge erhvervet yderligere afgifter.

Esben Lunde Larsen

/

Lars O. Hansen